

Aita León amairu-garrenari

Ezkutatzero dijuakigu
eliz buru zai umilla,
penaz malkotan utzirik bere
maite zuben ar dipilla,
¡ai! onen arzai maitagarriyak
ez dira jaio oi milla.
Salto aundi bat beruntz eginta
galdurik bere goi mailla,
utsik utzi du eserlekutzat
zeukan San Pedro-ren silla;
denen naieran au betetzea
nola izango dan zailla,
jaunak deigula beste arzai bat
Leon zan bezin abilla.
Onek munduban, gorputz santuba
lotan utzirik gaurilla,
bere anima egan joan zaio
beste mundubaren billa,
eta sariztu dediñ zeruban
erdiyan gerta dedilla.

RAMÓN ARTOLA.

